

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 28 päivänä marraskuuta 1996

N:o 895—905

SISÄLLYS

N:o		Sivu
895	Laki lääkelain muuttamisesta	2473
896	Laki apteekkimaksusta annetun lain muuttamisesta	2477
897	Laki sairausvakuutuslain 5 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta	2478
898	Laki lääkelain 66 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	2479
899	Laki sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 5 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	2480
900	Laki erikoissairaanhoidon lain 56 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta	2481
901	Laki tapaturma- ja liikennevakuutuslaitoksilta vuodelta 1997 perittävästä maksusta	2482
902	Laki maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain muuttamisesta	2484
903	Laki sairausvakuutuslain mukaisen omavastuunajan korvaamisesta maatalousyrittäjille annetun lain 3 ja 5 §:n muuttamisesta	2486
904	Asetus lääkeasetuksen 11 §:n 1 momentin ja 25 §:n muuttamisesta	2487
905	Asetus sairaaloissa ja terveyskeskuksissa säteilyn käyttötehtävissä työskentelevien henkilöiden vuosilomasta annetun asetuksen 2 ja 6 §:n muuttamisesta	2488

N:o 895

Laki

lääkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 10 päivänä huhtikuuta 1987 annetun lääkelain (395/87) 43 §:n 3 momentti sekä 63 ja 65 §,

näistä 65 § sellaisena kuin se on osittain muutettuna 8 päivänä maaliskuuta 1993 annetulla lailla (248/93),

muutetaan 2 §:n 4 momentti, 12 §:n 2 momentti, 14 §, 17 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta, 19, 40, 41 ja 47 §, 52 §:n 1 momentti, 54 §:n 1 momentti, 55 §:n 1 momentti sekä 57 §, 61 §:n 1 momentti, 62 §, 66 §:n 1 ja 2 momentti ja 76 §,

sellaisina kuin niistä ovat 2 §:n 4 momentti ja 62 § 24 päivänä maaliskuuta 1995 annetussa laissa (416/95), 12 §:n 2 momentti, 17 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta, 19 ja 40 §, 52 §:n 1 momentti, 54 §:n 1 momentti, 66 §:n 2 momentti ja 76 § mainitussa 8 päivänä maaliskuuta 1993 annetussa laissa ja 41 § osittain muutettuna viimeksi mainitulla lailla, sekä

lisätään 52 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 8 päivänä maaliskuuta 1993 annetussa laissa, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 ja 3 momentti siirtyvät 3 ja 4 momentiksi, 66 §:ään uusi 4 momentti sekä lakiin uusi 66 a § seuraavasti:

2 §

Tämän lain myyntiluvan myöntämistä, lääkevalmisteiden muuttamista, myyntilupaan

liittyviä maksuja, myyntiluvan peruuttamista ja lääkkeen kulutukseen luovuttamisen kieltämistä koskevia säännöksiä ei sovelleta lääkevalmisteisiin, joiden myyntiluvan myön-

HE 118/1996

StVM 19/1996

EV 129/1996

Neuvoston direktiivi 83/189/ETY; EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8, muut. 88/182/ETY; EYVL N:o L 81, 26.3.1988, s. 75, muut. 94/10/EY; EYVL N:o L 100, 19.4.1994, s. 30

tämisestä ja muusta siihen liittyvästä valvonnasta päättää Euroopan lääkearviointivirasto taikka Euroopan yhteisön komissio tai neuvosto (*Euroopan unionin toimielin*) siten kuin siitä Euroopan yhteisön säädöksissä säädetään. Mikäli ihmisten tai eläinten terveyden taikka ympäristön suojeleminen sitä kiireellisesti vaatii, lääkelaitos voi väliaikaisesti kieltää lääkevalmisteen kulutukseen luovuttamisen, kunnes Euroopan unionin toimielin on ratkaissut asian. Lääkelaitos ja maksujen osalta asianomainen ministeriö voivat tarvittaessa antaa tässä momentissa tarkoitettujen lääkevalmisteiden kauppaantuontiin ja valvontaan liittyviä määräyksiä siltä osin kuin asiasta ei ole säädetty Euroopan yhteisön säädöksissä tai toimivaltaa pidätetty Euroopan unionin toimielimille.

12 §

Apteekkari voi kuitenkin valmistuttaa yksittäisiä lääkevalmisteita toisessa apteekissa ja hankkia siltä yksittäisiä 17 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaisesti maahan tuotuja raaka-aineita omaa valmistusta varten lääkelaitoksen antamien tarkempien ohjeiden mukaisesti. Apteekkarin on tehtävä tästä ilmoitus lääkelaitokselle.

14 §

Sairaala-apteekissa tai lääkekeskuksessa saadaan valmistaa lääkevalmisteita sairaalan tai terveyskeskuksen oman ja 62 §:n 3 momentissa tarkoitetun toiminnan edellyttämässä laajuudessa.

17 §

Lääkkeitä saa tuoda maahan:

3) apteekkari, Helsingin yliopiston apteekki ja sotilasapteekki apteekin toimintaa ja 12 §:n 2 momentissa tarkoitettua toimintaa varten;

4) sairaala-apteekki yksittäistapauksissa asianomaisen laitoksen omaa ja 62 §:n 3 momentissa tarkoitettua toimintaa varten; sekä

19 §

Yksityishenkilö saa tuoda maahan lääke-

valmisteita henkilökohtaista lääkitystään varten siten kuin lääkelaitos tarkemmin määrää.

40 §

Apteekkiliikettä saa harjoittaa lääkelaitoksen luvalla (*apteekkilupa*). Apteekkilupa myönnetään tietyn apteekkiliikkeen harjoittamiseen kunnassa tai sen osassa. Apteekkiluvan saanutta kutsutaan tässä laissa apteekkariksi. Apteekkiliikettä ei saa harjoittaa muualla kuin tässä laissa tarkoitetussa apteekissa ja sivuapteekissa.

41 §

Uuden apteekin perustamisesta kuntaan tai sen osaan päättää lääkelaitos lääkkeiden saatavuuden sitä edellyttäessä ja kuultuaan asianomaista kuntaa. Lääkelaitos päättää myös apteekin lakkauttamisesta. Lakkauttamispäätöstä ei saa panna täytäntöön ennen kuin kyseessä oleva apteekkilupa on tullut avoimeksi, jollei apteekkari ole ilmoittanut suostuvansa päätökseen. Lääkelaitos voi päättää apteekin siirtämisestä kunnan toiseen osaan, kun apteekkilupa on tullut avoimeksi.

47 §

Apteekki- tai sivuapteekkiluvan saajan on lunastettava edelliseltä apteekkarilta apteekin ja sivuapteekin lääkevarasto käyvästä hinnasta.

52 §

Apteekkari saa lääkelaitoksen luvalla pitää apteekkiliikkeen harjoittamista varten sivuapteekia alueella, jolla ei väestömäärän vähäisyyden vuoksi voida katsoa olevan riittäviä toimintaedellytyksiä itsenäiselle apteekille, mutta jolla lääkkeiden saatavuus edellyttää apteekkiliikettä. Lääkelaitos voi myöntää apteekkarille luvan enintään kolmen sivuapteekin pitämiseen.

Jos apteekkarilla on ollut lupa sivuapteekin pitämiseen, saa sivuapteekia apteekkiluvan tultua avoimeksi hoitaa 46 §:ssä tarkoitettu apteekkiliikkeen harjoittaja tai 59 §:ssä tarkoitettu apteekkiliikkeen hoitaja, kunnes uusi apteekkari on ottanut apteekin hallintaansa. Tämän jälkeen uusi apteekkari saa hoitaa sivuapteekia kunnes sivuapteekin pitämistä koskeva asia on lopullisesti ratkaistu ja ap-

teekkari, jolle lupa on myönnetty, ryhtyy pitämään sivuapteekkia.

54 §

Sivuapteekin liikevaihdon ollessa niin suuri, että se vastaa vähintään puolta maan yksityisten apteekkien liikevaihdon keskiarvosta, lääkelaitos voi muuttaa 52 §:n 1 momentissa tarkoitetun sivuapteekin apteekiksi.

55 §

Apteekissa on pidettävä sen tavanomaisen asiakaskunnan tarvetta vastaava määrä lääkkeitä ja lääkkeiden käyttöön tarvittavia välineitä ja tarvikkeita sekä sidetarpeita.

57 §

Lääkkeitä apteekista ja sivuapteekista toimittaessa on apteekin farmaseuttisen henkilökunnan neuvoilla ja opastuksella pyrittävä varmistumaan siitä, että lääkkeen käyttäjä on selvillä lääkkeen oikeasta ja turvallisuudesta käytöstä.

61 §

Kunnan, kuntayhtymän tai valtion ylläpitämässä sairaalassa voi sen toimintaa varten olla erityinen sairaala-apteekki tai lääkekeskus. Kunta tai kuntayhtymä voi perustaa sairaala-apteekin tai lääkekeskuksen myös terveyskeskukseen, mikäli se on lääkehuollon kannalta tarpeellinen.

62 §

Kunnan tai kuntayhtymän ylläpitämästä sairaala-apteekista tai lääkekeskuksesta voidaan 61 §:n säännösten estämättä toimittaa lääkkeitä saman kunnan tai kuntayhtymän taikka niihin rajoittuvan kunnan alueella olevaan julkiseen sosiaali- ja terveydenhuollon laitokseen.

Lääkkeitä voidaan lääkelaituksen luvalla toimittaa 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa myös yksityisille laitoksille, joiden kanssa kunta tai kuntayhtymä on tehnyt sopimuksen sosiaali- ja terveydenhuollon palveluiden ostamisesta sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtiosuudesta annetun lain (733/92) 4 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaisesti.

Lääkelaitos voi erityisestä syystä myöntää luvan lääkkeiden toimittamiseen 1 momentista poikkeavalla tavalla sekä 14 §:n mukaisesti valmistetun ja 17 §:n 1 momentin 4 kohdan mukaisesti maahan tuodun lääkkeen luovuttamiseen toiseen sosiaali- ja terveydenhuollon laitokseen ja apteekkiin.

Tässä pykälässä tarkoitetun lääkelaituksen luvan myöntämisestä säädetään tarkemmin asetuksella.

66 §

Sairaala-apteekista ja lääkekeskuksesta voidaan luovuttaa vastikkeetta sairaalan tai terveyskeskuksen sairaansijalta poistettavan tai avohoitoon tilapäisesti siirrettävän potilaan hoidon keskeytymätöntä jatkamista varten tarvittavat lääkkeet. Sairaalan poliklinikalla tai terveyskeskuksen vastaanotolla käyneelle potilaalle voidaan vastikkeetta luovuttaa hoidon aloittamiseksi tarvittavat lääkkeet, kunnes hänen voidaan paikalliset olosuhteet huomioon ottaen kohtuudella olettaa saavan ne apteekista.

Lisäksi voidaan sairaala-apteekista ja lääkekeskuksesta luovuttaa vastikkeetta kansantervelain 14 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuun kansanterveydelliseen valistustyöhön ja raskauden ehkäisyneuvontaan ja 4 kohdassa tarkoitettuun valistus- ja ehkäisytoimintaan käytettäviä lääkkeitä. Samoin voidaan luovuttaa vastikkeetta tartuntatautilain (583/86) 25 §:ssä tarkoitettuja rokotteita sekä sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain (734/92) 5 §:n 4 kohdassa tarkoitettuja lääkkeitä.

Lääkelaitos antaa ohjeet tässä pykälässä tarkoitetusta lääkkeiden luovuttamisesta.

66 a §

Kunnan tämän luvun nojalla järjestämään toimintaan sovelletaan sosiaali- ja terveydenhuollon suunnittelusta ja valtiosuudesta annettua lakia, jollei lailla toisin säädetä.

76 §

Lääkehuollon yleinen suunnittelu, ohjaus ja valvonta kuuluu asianomaisen ministeriön alaisena lääkelaitukselle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1997.

Apteekin sijaitsemisaluetta koskevat mää-
räykset ja apteekkilupiin lääkelain 43 §:n 3
momentin nojalla liitetyt ehdot siitä, että
apteekkilupaan kuuluu velvollisuus pitää
sivuapteekkia, lakkaavat olemasta voimassa
viimeistään kolmen vuoden kuluessa tämän
lain voimaantulosta lääkelaitoksen määrätes-

sä tämän lain 40 §:ssä tarkoitetun alueen,
jolla apteekin tulee sijaita. Jos lääkelain
43 §:n 3 momentissa tarkoitettu ehto on lii-
tetty kunnassa yksin sijaitsevan apteekin ap-
teekkilupaan, ehto lakkaa olemasta voimassa
tämän lain voimaan tullessa.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan
ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin
toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 896

Laki**apteekkimaksusta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan apteekkimaksusta 21 päivänä helmikuuta 1946 annetun lain (148/46) 2 §:n 1 ja 2 momentti, 6 § ja 8 §:n 1 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 2 §:n 1 momentti 4 päivänä joulukuuta 1981 annetussa laissa (831/81), 2 §:n 2 momentti 14 päivänä tammikuuta 1983 annetussa laissa (59/83), 6 § 25 päivänä tammikuuta 1993 annetussa laissa (36/93) ja 8 §:n 1 momentti 31 päivänä joulukuuta 1987 annetussa laissa (1281/87), seuraavasti:

2 §

Apteekkimaksua suoritetaan apteekin liikevaihdon mukaan sen jälkeen kun siitä on vähennetty arvonlisävero.

Sivuapteekin liikevaihdosta vähennetään kolmasosa, kuitenkin vähintään 300 000 markkaa ja, jos sivuapteekin liikevaihto jäisi alle 300 000 markan, koko liikevaihto ennen sivuapteekin liikevaihdon lisäämistä apteekin liikevaihtoon apteekkimaksun määräämistä varten. Tämä ei koske sivuapteekkeja, joiden liikevaihto viisi vuotta perustamisvuoden jälkeen vastaa vähintään puolta maan yksityisten apteekkien edellisen vuoden liikevaihdon keskiarvosta.

6 §

Apteekkimaksu suoritetaan postisiirrolla lääninhallitukselle yhdessä tai useammassa

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

erässä siten kuin lääkelaitos määrää. Helsingin yliopiston apteekin apteekkimaksu suoritetaan Helsingin yliopistolle. Lääkelaitoksen tulee ennen heinäkuun alkua sen vuoden jälkeisenä vuonna, jolta maksu on määrätty, lähettää lääninhallitukselle luettelo läänissä suoritettavista apteekkimaksuista.

8 §

Vapautetut apteekkimaksun suorittamisesta ovat sotilasapteekit, sairaala-apteekit ja lääkekeskukset.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*HE 118/1996
StVM 19/1996
EV 129/1996

Neuvoston direktiivi 83/189/ETY; EYVL N:o L 109, 26.4.1983, s. 8, muut. 88/182/ETY; EYVL N:o L 81, 26.3.1988, s. 75, muut. 94/10/EY; EYVL N:o L 100, 19.4.1994, s. 30

N:o 897

Laki**sairausvakuutuslain 5 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan väliaikaisesti 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/63) 5 a §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1993 annetussa laissa (1644/93), seuraavasti:

5 a §

Edellä 5 §:n 1 momentin 3 kohdan mukaan korvattavalla lääkkeellä tarkoitetaan lääkelain (395/87) mukaista lääkemääräystä edellyttävää lääkettä, joka on tarkoitettu joko sisäisesti tai ulkoisesti käytettynä parantamaan tai helpottamaan sairautta tai sen oireita ja jolle on vahvistettu kohtuullinen, korvausperusteeksi hyväksyttävä tukkuhinta, ei kuitenkaan rohdosvalmisteita eikä homeopaattisia ja antroposofisia valmisteita. Korvattavalla lääkkeellä tarkoitetaan lisäksi niitä asianomaisen ministeriön päätöksessä mainittuja lääkkeitä, joita saadaan myydä ilman lääkemääräystä ja joille on vahvistettu kohtuullinen, korvausperusteeksi hyväksyttävä tukkuhinta. Sellaisia hoitokustannuksiltaan merkittäviä ja käyttötarkoitukseltaan vielä vakiintumattomia lääkkeitä, jotka määrätään valtioneuvoston päätöksellä, ei

kuitenkaan korvata. Jos lääkkeelle ei ole vahvistettu korvausperusteeksi hyväksyttävää tukkuhintaa, sitä ei korvata tämän lain nojalla. Asetuksella säädetään apteekissa valmistettujen lääkkeiden sekä hapen ja veren korvattavuudesta. Kliinisellä ravintovalmisteella tarkoitetaan valmistetta, jota käytetään sairauden hoidossa korvaamaan tai täydentämään ruokavaliota tai sen osaa ja jolle on vahvistettu korvausperusteeksi hyväksyttävä kohtuullinen tukkuhinta. Edellä 5 §:n 1 momentin 3 a kohdan mukaisen perusvoiteen korvattavuuden edellytyksenä on myös, että sille on vahvistettu korvausperusteeksi hyväksyttävä kohtuullinen tukkuhinta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1997.

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 898

Laki**lääkelain 66 §:n väliaikaisesta muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään väliaikaisesti 10 päivänä huhtikuuta 1987 annetun lääkelain (395/87) 66 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 8 päivänä maaliskuuta 1993 annetulla lailla (248/93), uusi 3 momentti seuraavasti:

66 §

Sairaanhoitopiirin tai sairaalakuntayhtymän ylläpitämästä sairaala-apteekista ja lääkekeskuksesta voidaan luovuttaa vastikkeetta sairausvakuutuslain 5 a §:n 1 momentin nojalla annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettut lääkkeet.

kuuta 1997 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1997.

Siitä poiketen mitä kuntien valtionosuuslain (688/92) 4 §:ssä ja 6 §:n 1 momentissa säädetään, kuntien sosiaali- ja terveydenhuollon vuoden 1997 valtionosuuksia korotetaan tämän lain voimaantulosta kunnille aiheutuvien lisäkustannusten kokonaismäärällä.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 899

Laki

sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista annetun lain 5 §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään väliaikaisesti sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksuista 3 päivänä elokuuta 1992 annetun lain (734/92) 5 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1992 ja 31 päivänä toukokuuta 1996 annetuilla laeilla (1646/92 ja 367/96), uusi 4 a kohta seuraavasti:

5 §

Maksuttomat terveyspalvelut

Terveydenhuollon palveluista ovat maksuttomia:

4 a) sairausvakuutuslain 5 a §:n nojalla

annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitetut lääkkeet;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1997.

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 900

Laki

erikoissairaanhoitolain 56 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta

Annettu Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan väliaikaisesti 1 päivänä joulukuuta 1989 annetun erikoissairaanhoitolain (1062/89) 56 a §, sellaisena kuin se on 23 päivänä joulukuuta 1992 annetussa laissa (1487/92), seuraavasti:

56 a §

Sairaanhoitopiirin kuntayhtymän jäsenkunnalle aiheutuneiden poikkeuksellisen suurten potilaskohtaisten kustannusten tasaamiseksi kuntayhtymällä tulee olla tasausjärjestelmä. Tasausjärjestelmän toteuttamisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 1997.

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

HE 167/1996
StVM 25/1996
EV 143/1996

2 460301A/125

N:o 901

Laki**tapaturma- ja liikennevakuutuslaitoksilta vuodelta 1997 perittävästä maksusta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Vakuutuslaitosten, joilla on oikeus myöntää Suomessa tapaturmavakuutuslaissa (608/48) tai liikennevakuutuslaissa (279/59) tarkoitettuja pakollisia vakuutuksia, sekä maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/81) 2 §:ssä tarkoitettua maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitoksen on suoritettava kansaneläkelaitokselle, siten kuin jäljempänä säädetään, kansaneläkelain 59 §:n 2 momentissa säädetyn valtion osuuden pienentämiseksi vuonna 1997 maksu, joka on yhteensä 307 miljoonaa markkaa. Tästä maksusta tapaturmavakuutuksia myöntävien vakuutuslaitosten osuus on 151 miljoonaa markkaa ja liikennevakuutuksia myöntävien vakuutuslaitosten osuus 129 miljoonaa markkaa. Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitoksen osuus on 27 miljoonaa markkaa.

2 §

Edellä 1 §:ssä tapaturmavakuutuslaitoksille säädetty maksuosuus jakautuu niiden kesken tapaturmavakuutuslain mukaisista muista kuin 57 §:ssä säädettyistä vakuutuksista vuoden 1997 tilinpäätöksellä vahvistettujen vakuutusmaksutulojen suhteessa. Liikennevakuutuslaitoksille säädetty maksu jakautuu niiden kesken vuoden 1997 tilinpäätöksellä vahvistettujen liikennevakuutusmaksutulojen suhteessa. Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitoksen 1 §:ssä säädetty maksuosuus on lopullinen.

3 §

Sen estämättä, mitä tapaturmavakuutuslain 35 §:n 1 momentissa ja maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 13 §:ssä säädetään,

tästä laista vakuutuslaitoksille aiheutuva menojen lisäys voidaan vuonna 1997 ja sen jälkeen sisällyttää pakollisen tapaturmavakuutuksen vakuutusmaksujen perusteisiin ja lukea maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuksen kokonaiskustannuksiin.

Tästä laista johtuvasta maksutulon lisäyksestä ei kuitenkaan peritä eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta annetussa laissa (664/66) tarkoitettua vakuutusmaksuveroa, liikennevakuutuslain mukaista liikenneturvallisuusmaksua, tapaturmavakuutuslain 35 §:n 2 momentin mukaista työturvallisuusmaksua eikä 58 §:n ja 60 §:n 6 momentin mukaisia maksuja eikä eräiden tapaturmakorvausten sitomisesta palkkatasoon annetun lain (957/71) 2 §:n eikä tapaturmavakuutuslain perusteella korvattavasta kuntoutuksesta annetun lain (625/91) 12 §:n mukaisia maksuja. Tämän lain mukaista maksua ei oteta myöskään huomioon maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain 14 §:n mukaisia työturvallisuuskuluja määrättäessä.

4 §

Tapaturma- ja liikennevakuutuslaitokset ovat velvollisia suorittamaan kalenterikuukausittain ennakkoa 1 §:ssä tarkoitettua maksusta. Ennakon suuruus on kalenterikuukaudelta 1/12 vakuutuslaitosten maksettaviksi 1 §:ssä säädettyistä määristä. Ennakko jakautuu tapaturmavakuutuslaitosten kesken ja liikennevakuutuslaitosten kesken vuoden 1995 tilinpäätöksellä vahvistettujen pakollisen tapaturmavakuutuksen ja liikennevakuutuksen vakuutusmaksutulojen suhteessa.

Maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslaitos maksaa kalenterikuukaudelta 1/12 sen maksettavaksi 1 §:ssä säädetystä määrästä.

Vakuutuslaitoksen on suoritettava kunkin kuukauden 15 päivään mennessä ennakko tapaturmavakuutusmaksutulosta Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle ja liikennevakuutusmaksutulosta liikennevakuutuskeskukselle. Sosiaali- ja terveysministeriö välittää maksut kansaneläkelaitokselle. Sosiaali- ja terveysministeriöllä on oikeus veloittaa Tapaturmavakuutuslaitosten liiton ja liikennevakuutuskeskuksen tilejä suoritettujen ennakoiden määrällä välittäessään 1 §:ssä säädetyn markkamäärän kansaneläkelaitokselle.

5 §

Edellä 4 §:n 1 momentissa tarkoitettujen tapaturma- ja liikennevakuutuslaitosten ennakoina suorittamat maksuosuudet tarkistetaan vastaamaan 2 §:ssä säädettyä maksuosuuksien jakautumista sen jälkeen, kun tapaturma- ja liikennevakuutuksen vakuutusmaksutulot vuodelta 1997 on tilinpäätöksellä vahvistettu.

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa kunkin vakuutuslaitoksen ennakon sekä lopullisen maksuosuuden määrän. Tapaturmavakuutuslaitosten liitto ja liikennevakuutuskeskus huolehtivat 1 momentin mukaisten lopullisten maksuosuuksien keräämisestä ja tilittämisestä vakuutuslaitoksille.

6 §

Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta antaa tarvittaessa sosiaali- ja terveysministeriö.

7 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997. Laki koskee vuodelta 1997 suoritettavaa maksua.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 902

Laki**maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 23 päivänä joulukuuta 1981 annetun maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/81) 15 §:n 3 momentti, 17 § ja 21 §:n 1 momentin johdantokappale,

sellaisina kuin niistä ovat 15 §:n 3 momentti 19 päivänä marraskuuta 1993 annetussa laissa (975/93) ja 21 §:n 1 momentin johdantokappale samana päivänä annetussa laissa (977/93), sekä

lisätään 21 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 29 päivänä joulukuuta 1989 annetulla lailla (1313/89) ja mainitulla 19 päivänä marraskuuta 1993 annetulla lailla (977/93), uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2—4 momentti siirtyvät 3—5 momentiksi, seuraavasti:

15 §

Maatalousyrittäjien vakuutusmaksuosuus on 33,8 prosenttia ja valtion osuus niin ikään 33,8 prosenttia kokonaiskustannuksista kuitenkin niin, että maatalousyrittäjien vakuutusmaksuosuuteen lisätään prosenttimäärä, joka vastaa 21 §:n 1 momentin mukaisen vapaaehtoisten perusvakuutusten työtlöjen yhteismäärän osuutta kaikkien vakuutusten työtlöjen yhteismäärästä ja valtion osuudesta vähennetään vastaava määrä.

17 §

Maatalousyrittäjän, joka on velvollinen ottamaan maatalousyrittäjien eläkelaiassa säädettyä vähimmäiseläketurvaa vastaavan vakuutuksen, on maksettava sanotun vakuutuksen ajalta vakuutusmaksu tämän lain mukaista työvahinkoturvaa varten.

Vakuutusmaksu muodostuu kaikille maatalousyrittäjille samansuuruisesta pohjaosasta ja maatalousyrittäjälle maatalousyrittäjien eläkelain mukaan vahvistetun työtlö perusteella määräytyvästä ansio-osasta. Vakuutusmaksun pohjaosan perusteena käytetään maatalousyrittäjien osuutta tämän lain perusteella korvattujen sairaanhoitokustannusten yhteismäärästä.

HE 175/1996
StVM 27/1996
EV 157/1996

Vakuutusmaksua alennetaan 10 prosentilla jokaiselta vakuutusmaksun kohdentumisvuotta edeltäneeltä kalenterivuodelta, jonka aikana maatalousyrittäjän voimassa oleva maatalousyrittäjien eläkelain 1 §:n säännösten mukaista vähimmäiseläketurvaa koskeva vakuutus on jatkunut yhdenjaksaisesti, kuitenkin enintään viideltä kalenterivuodelta. Jokainen sanottuna aikana korvattu työvahinko pienentää tässä tarkoitettua alennusta 10 prosentilla alentamattomasta vakuutusmaksusta laskettuna.

Sosiaali- ja terveysministeriö vahvistaa tapaturmavakuutuslaitoksen esityksestä vakuutusmaksun perusteet. Maksun suuruus on määrättävä niin, että se vastaa 15 §:n 3 momentissa tarkoitettua maatalousyrittäjien vakuutusmaksuosuutta.

21 §

Sosiaali- ja terveysministeriön vahvistamin ehdoin ja 2 momentissa säädetyin maksuin voidaan tämän lain mukainen vakuutus myöntää maatalousyrittäjälle:

Maatalousyrittäjän vakuutusmaksu on 17 §:n 2—4 momentissa tarkoitettulla tavalla määräytyvä vakuutusmaksu kaksinkertaisena.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1997.

Tämän lain 17 §:n 3 momenttia sovelle-
taan kuitenkin ensimmäisen kerran vakuutus-
maksuun, joka kohdistuu vuoteen 1998.

Sanottua momenttia sovellettaessa otetaan
huomioon vain 30 päivän kesäkuuta 1997
jälkeinen aika ja sen jälkeen korvattaviksi
tulevat uudet työvahingot.

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 903

Laki**sairausvakuutuslain mukaisen omavastuajan korvaamisesta maatalousyrittäjille annetun lain
3 ja 5 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan sairausvakuutuslain mukaisen omavastuajan korvaamisesta maatalousyrittäjille 17 päivänä tammikuuta 1991 annetun lain (118/91) 3 §:n 1 momentti ja 5 §:n 1 momentti, näistä 5 §:n 1 momentti sellaisena kuin se on 19 päivänä marraskuuta 1993 annetussa laissa (978/93), sekä

lisätään lain 5 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna mainitulla 19 päivänä marraskuuta 1993 annetulla lailla, uusi 3 momentti seuraavasti:

3 §

Päivärahaa suoritetaan työkyvyttömyyden ajalta sen alkamispäivää ja kolmea sitä seuraavaa päivää lukuun ottamatta jokaiselta viikonpäivältä enintään 1 §:ssä tarkoitetun omavastuajan loppuun.

lousyrittäjälle työkyvyttömyyden alkaessa vahvistettuna olleesta maatalousyrittäjien eläkelain mukaisesta työtulosta.

— — — — —
Jos maksettavan päivärahan määrä omavastuujalta olisi pienempi kuin 60 markkaa, päivärahaa ei makseta.

5 §

Päivärahan suuruus on 1/514 maata-

— — — — —
Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1997.

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 904

Asetus**lääkeasetuksen 11 §:n 1 momentin ja 25 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan 24 päivänä heinäkuuta 1987 annetun lääkeasetuksen (693/1987) 11 §:n 1 momentti ja 25 §, sellaisina kuin 11 §:n 1 momentti ja 25 § osaksi ovat asetuksessa 249/1993, seuraavasti:

11 §

Kun apteekkilupa on tullut avoimeksi tai päätös uuden apteekin perustamisesta on tehty, Lääkelaitoksen tulee julistaa apteekkilupa haettavaksi Virallisessa lehdessä julkaistavalla kuulutuksella. Kuulutuksessa tulee antaa apteekin sijaintia koskevat tiedot. Apteekkilupa on haettava 30 päivän kuluessa kuulutuksen julkaisemisesta, julkaisupäivää lukuunottamatta.

25 §

Sairaala-apteekissa ja lääkekeskuksessa on pidettävä luetteloa lääkkeiden hankinnasta ja lääkelain 62 §:n mukaisesta lääkkeiden toimittamisesta. Lääkelaitos antaa tarkemmat ohjeet luettelon pitämisestä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*

N:o 905

Asetus**sairaaloissa ja terveyskeskuksissa säteilyn käyttötehtävissä työskentelevien henkilöiden vuosilomasta annetun asetuksen 2 ja 6 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Sosiaali- ja terveysministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä

muutetaan sairaaloissa ja terveyskeskuksissa säteilyn käyttötehtävissä työskentelevien henkilöiden vuosilomasta 28 päivänä marraskuuta 1994 annetun asetuksen (1045/94) 2 §:n 1 momentti ja 6 §:n 1 momentti seuraavasti:

2 §

Säteilylomaan oikeutettuja ovat vuonna 1995, 1996 ja 1997 päättyvällä lomakaudella ne henkilöt, jotka ovat jäljempänä 3 §:ssä säädetyllä tavalla työskennelleet sairaalassa tai terveyskeskuksessa sellaisissa säteilyn käyttötehtävissä, joiden haltijoille on annettu vastaava loma vuonna 1994 päättyneellä lomakaudella.

6 §

Tämä asetusta tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1994 ja on voimassa 31 päivään maaliskuuta 1998.

Tämä asetusta tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1996.

Helsingissä 22 päivänä marraskuuta 1996

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Ministeri *Terttu Huttu-Juntunen*